Doğan Karda

Sayı 117

KÜÇÜK BİNİCİ

Krş. 15

Doğan Kulübünün Dünya Gezisi

Hazırlıyan : Hikmet Duruer

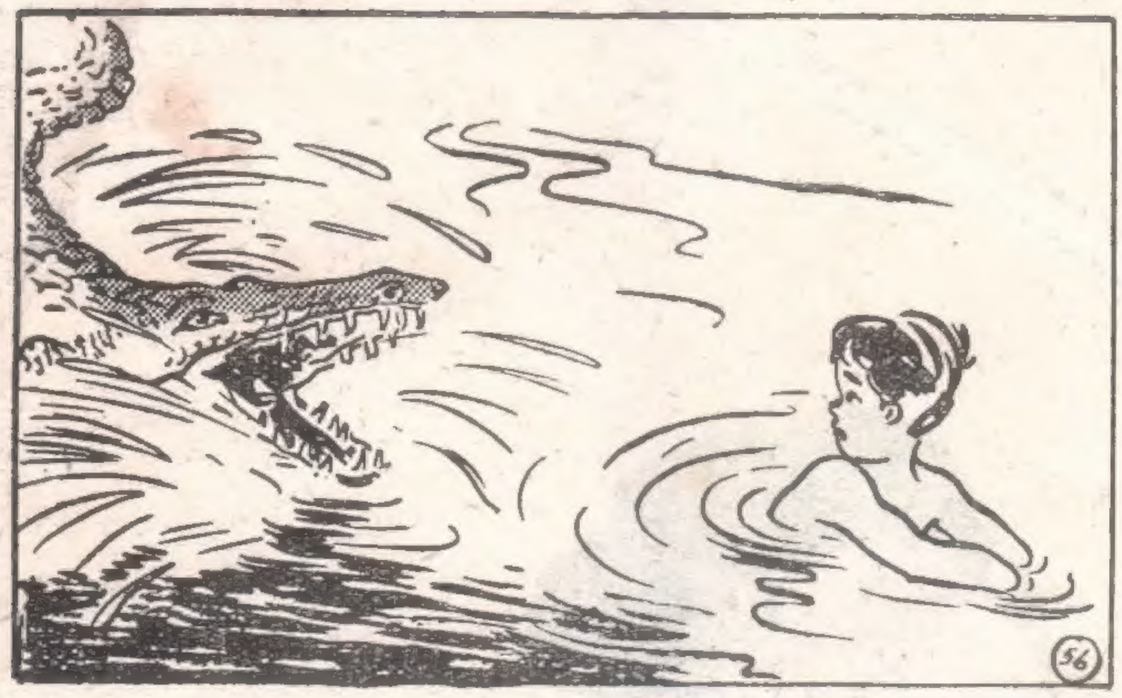

Fikret bir ara arkasına bakınca, timsahı gördü. Hızla kaçmağa başladı. Timsah ağzını açmış, ona doğru geliyordu.

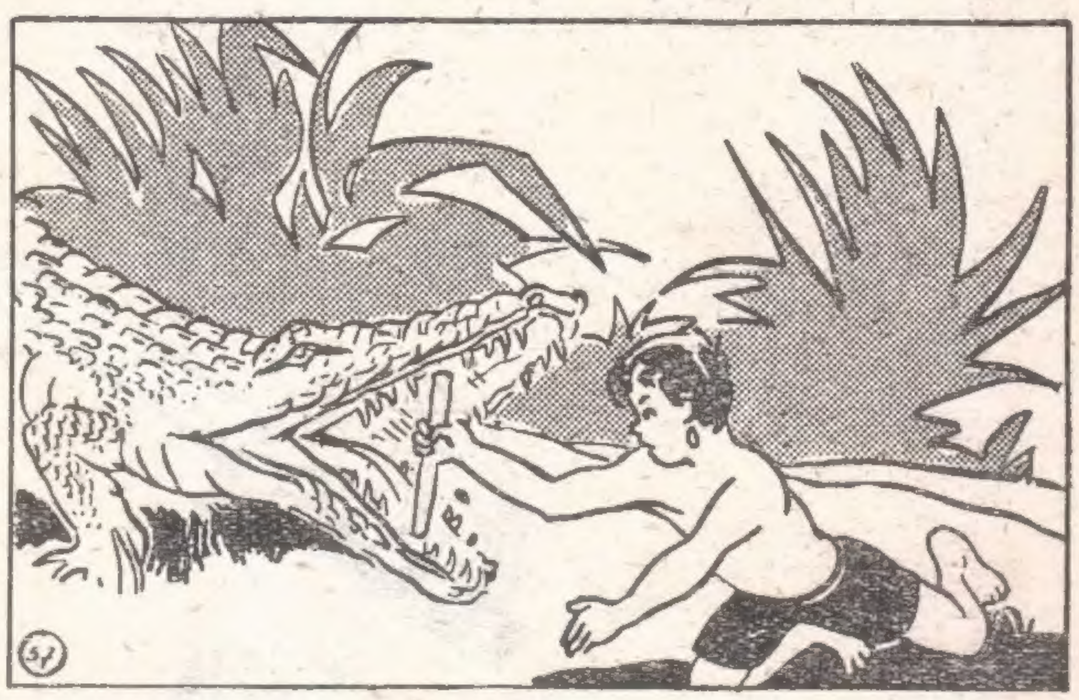

Yakalanacağını anlayan Fikret, kıyıya çıkınca. yerde bulduğu sopayı hemen timsahın ağzına soktu.

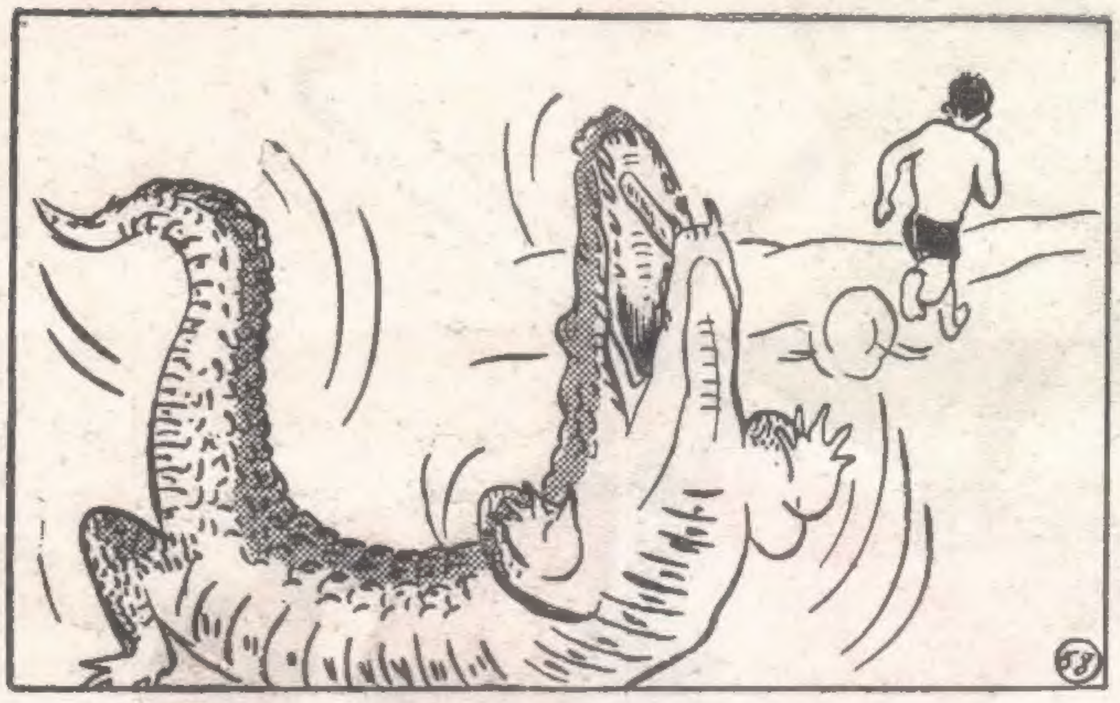

Timsah hırsından deliye dönmüştü. Kendini yerden yere vuruyor, acı acı bağırarak diğer timsahları imdada çağırıyordu.

Fikret koşa koşa çadıra geldi: «Arkadaşlar, timsahlar geliyor, ne yapacağız?» dedi. Çocuklar heyecan içindeydiler.

Çocuklar timsahlardan korunmak için hemen kampın etrafını kuru otlarla çevirdiler.

Biraz sonra bir kaç timsah, nehirden çıkarak kampın bulunduğu yere doğru gelmeğe başladılar.

— Devam edecek—

Bir Sanatkâr Kardeş: NURDOĞAN ÖZTÜRK

Nurdoğan, Adapazarının değerli avukatlarından Hidayet Öztürk'ün oğluludur. Denilebilir ki, küçük Nurdoğan sanata olan sevgisi babasından gelmiştir. Çünkü iyi bir iş adamı olan babası, aynı zamanda iyi bir sporcu ve sanat severdir. Oğlunun sanata karşı olan kabiliyetini daha küçük yaşındanberi işlemeğe başlamıştır.

«Vurun Kahpeye» filme alınacağı zaman iş başında olanların en büyük korkusu, eserin küçük kahramanı «Durmuş» un rolünü oynayacak çocuğu bulamamak idi. Fakat Rejisör, karşısında Nurdoğan Öztürk'ü görüp, onunla ufak bir deneme yapınca bu korkudan eser kalmadı.

Nurdoğan, bugün Ortaokulun 7-nci sınıfındadır, sınıfının en çalışkan öğrencilerinden biridir. Sanata olduğu kadar derslerine de bağlıdır. Çünkü iyi bir sanatkârın ancak kültürlü bir insandan çıkabileceğine, inanmıştır.

Bu sahifede size resmini verdiğimiz bu küçük sanatkâr, Millî Mücadele yıllarında bir kahramanlık destanı olan «Vurun Kahpeye» filminin en mühim rollerinden birini, kendisini idare edenleri hayrette bırakacak bir kuvvet ve kolaylıkla yaratmış, istenilen şeyleri, çok defa daha ilk tarifte anlayıp tekrara lüzum bırakmamıştır. Nurdoğan Öztürk, Ortaokulu bitirince Lise tahsilini tamamlıyacak ve sonra da, daha şimdiden pek parlak görülen sanat kabiliyetini ilerletmek ve bunu kendine meslek edinmek üzere Konservatuvara girecektir.

★ ★

PAZARDAN SESLER

Üzümümü alınız
Gelip te bir tadınız,
Tartarım bakın çok çok
Bende aldatma da yok.

Elmalarım kırmızı
Amasya'nın al kızı,
Ne güzel bak, portakal
Çokça ye, vitamin al!

Ban ne iyi armutlarım
O canım mandarınalarım,
Tadsızsa para almam
Çürük yok, hepsi sağlam.

Buyrunuz, geçmeyin
Başka yerden seçmeyin,
Kırmızı domates çok
Yeşiline para yok.

Kamışlıdır pırasa
Darılmam kim almazsa,
Tartarım ağır ağır
Çırak, müşteri çağır!

Melâhat UĞURKAN

İYİ BİR ARKADAŞ :

KÜÇÜK KARDEŞ CİLDİ

Yeni okula giden bir kardeşiniz veya bir akrabanız varsa, onu çıldırasıya sevindirecek en güzel hediye nedir biliyor musunuz? Şimdi 32 sayısını güzel bir cilt içinde topladığımız Küçük Kardeş dergileri ilkokulun birinci ve ikinci sınıfına giden küçük kardeşlere okumayı, yazmayı, hesap yapmayı eğlendirerek öğreten, onların zekâsını sıkmadan açan ve zenginleştiren çok faydalı bir arkadaştır. Bu güzel cildin tanesi 5 liradır. İsteyenlere posta ile gönderilir.

YALNIZ YILBAŞINA KADAR..

Bir çok kardeşlerimiz, «Yılbaşında arkadaşlarımıza ne hediye edelim?» diye soruyorlar. Biz de onlara bir yardım ve kolaylık olmak üzere tutarı üç yüz yetmiş kuruş olan beş kitaplık selofan kâğıdına sarılmış, kırmızı kurdele ile bağlanmış beş kitaplık bir paketi, yalnız Yılbaşına kadar alınmak şartiyle üç yüz kuruşa satmaya karar verdik. Bu paketleri gelip İdareevimizden alabilirsiniz. İstanbul dışındaki okuyucularımız üç yüz yirmi kuruş gönderirlerse bu güzel hediye paketlerinden taahhütlü olarak kendi adreslerine veya hediye edecekleri arkadaşlarının adreslerine seve seve yollarız.

YENİ ROMANIMIZ

Şirley'in oynadığı film:

"KÜÇÜK PRENSES"

Şirley Templey'in filmlerini bir çok kardeşlerimiz seve seve seyretmişlerdir. Onun oynadığı **«Küçük Prenses»** adlı filmin güzel hâtırasını seyreden herkes hâlâ zevkle anar. İşte bu filmin romanını yakında Doğan Kardeş'te okuyabileceksiniz. Bu güzel haberi, bütün tanıdıklarınıza duyurun. Bu fırsatı kaçırmasınlar.

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

KAPAĞIMIZ : KÜÇÜK BİNİCİ

Selma Emiroğlu Ablamızın resminde kendimi görür gibi oldum. Hangi erkek çocuk, ata, bu bir oyuncak bile olsa, binmekten hoşlanmaz? Kız kardeşlerimiz bile eteklerini kaldırarak ata binmeye yeltenirler. Fakat at doğrusu, erkeklere daha çok yakışır.

GERÇEK BİR HİKÂYE

UĞURSUZ ETİKET

Anlatan: *Nihal Yalaza TALUY*

Genç müzik öğretmeni, Kont Esterhazi'nin evinde düşündüğünden çok daha soğuk karşılanmıştı.

Odanın bir köşesinde oturan, biri on yedi, öteki on dört yaşında iki genç kızın bakışlarında açıktan açığa alay seziliyordu. Bu iki kız onun öğrencileri olacaktı..

Kızların büyüğü Elizabet, güzeldi ama, bir heykel kadar soğuktu. Elizabet'in küçüğü Emez, ablasından daha sevimli görünüyordu. Genç öğretmen, Elizabet'e şan, Emez'e piyano dersleri vermeğe başladı.

Elizabet'in sesi son derece güzeldi. İsteseydi, büyük bir başarı gösterebilirdi. Ama, öğretmenine eziyet olsun diye çalışmıyor, derslerde mahsus şarkıları bozuk bir sesle okuyordu.

Emez, ablasından daha çalışkandı. Piyanoya karşı hem istidadı, hem de sevgisi vardı. Öğretmeninin sözünü dinliyordu. Çok zaman, dersleri sırasında yerinden kalkarak, piyanoya onu oturtuyor, çaldığı parçaları nefes almadan dinliyordu. Genç öğretmenin büyük evde en hoş geçirdiği zaman, ancak bu çocuğa ders verdiği saatlerdi. Bir gün Kontun evinde büyük bir toplantı yapılacaktı. Franz'a da toplantıya gelmesi haber verildi.

Genç öğretmen elinde bulunan az parayla kasabada bir eskici dükkânından kendine uygun bir elbise satın aldı. Toplantı gecesi salona girerken arkasında, birdenbire, bir kahkaha çınladı. Başını çevirince, gülmekten katılanın Elizabet olduğunu gördü. Halinde, insanı katılırcasına güldürecek bir şey mi vardı?

Evin hanımı, Mozart ve Haydn'den bir kaç parça çalmasını istedi. Genç müzisyen hemen piyanoya oturdu. Ama oturmasıyla salonda fısıltılı ve gülüşmelerin başlaması bir oldu. Gülüşmelerin geldiği yana bakınca, en başta Elizabet'le arkadaşlarının alaylı yüzlerini gördü. Emez, Franz'a kederli bir bakışla bakıyordu; ev ahalisinin kaşları çatıktı.

Müzisyen, bütün bunların sebebini anlamadan ilk parçayı çalmağa başladı. Ama zavallı genç, çaldıkça fısıldaşmalar, yavaştan gülüşmeler artıyor, âdeta piyanonun sesini bastırıyordu.

Acaba, bütün bu gülüşme ve alayların sebebi neydi?..

Franz, giyinirken, ceketinin sırtına bağlı, elbisesinin fiyatını gösteren etiketi koparmağı unutmuştu. Piyanoyu çalarken, etiket de, tempo tutuyormuşçasına, komik bir şekilde sallandı durdu. Elizabet, etiketi daha holdeyken gördüğü halde, mahsus söylememişti. Parçayı bitiren piyanist âdeta azap içinde yerinden kalktı. Karşılıklı duran aynalar ona dikkatsizliğinin sonucunu gösterdi... Hemen salondan çıkmak istedi. Zaten, kendisinden başka birşey çalmasını istiyen de yoktu. Birdenbire Emez'in ince sesi duyuldu:

— Yanıma gelir misiniz öğretmenim?

Genç adamı elinden tutarak, onları asık suratla karşılayan kontun yanına götürdü.

— Babacığım, Bay Franz'ın bunda hiç bir kabahatı yok. Ben şımarıklık yaptım, ceketinin sırtına bir kâğıt bağladım. Göndermeyin onu, yalnız beni cezalandırın.

★ ★ ★ ★ ★ ★

Tavşan kardeş iki yıl bir hokkabazın yanında çalışmıştı.

Salonun içinde çıt yoktu. Kont,

— Pekâlâ, dedi. Öğretmenine yaptığın bu münasebetsiz şaka için hakettiğin cezayı tabiî yiyeceksin. Bay Franz da bu kötü şakanın tesirini unutturmak için Elizabet şarkı söylerken piyano çalsın.

Küçük kardeşinin hareketi Elizabet'i utandırmıştı. Yüzünde, deminki alaycı ifade kaybolmuştu. Öğretmenine sakin bir sesle:

— «Ölüm ve Genç Kız»ı çalın, dedi.

Franz titredi. Bu, onun bestelediği ama henüz Emez'den başka kimseye göstermediği bir parçaydı.

Elizabet'in tatlı sesi ve güzel parça son derece beğenildi, alkışlandı.

Elizabet, yine kısaca:

— «Alabalığı»! dedi.

Bu parça da, onun arkasından gelen «Ave Maria» ile «Serenad» da dinleyenlerin hayranlığıyla karşılandı. Etiket olayı tamamile unutulmuştu. Şehrin büyük adamlarından birini Franz'ın müziği âdeta büyülemişti. Heyecanla:

— Kimin bu güzel eserler? diye sordu.

Elizabet ile Emez, şaşırmış, utanmış bir halde bulunan genç kompozitörü ellerinden çekerek salonun ortasına çıkardılar.

— Öğretmenimizin! dediler.

Müziği seven misafir adam ayni heyecanla,

— Büyük adam olacaksınız delikanlı! dedi.

Müzik öğretmenile iki öğrencisi arasında samimî bir arkadaşlık kurulmuştu. Elizabet, misafirleri gittikten sonra, babasına:

— Emez'i cezalandırmayın baba, dedi. Kabahatlı yalnız benim. Uğursuz etiketi önceden gördüğüm halde, haber veremedim.

İyi kalbli Emez, sevinçle parlıyan gözleriyle,

— Ziyanı yok abla, dedi. Uğursuz dediğin etiket, Bay Şubert'in tanınmasını sağladı. Bunun için haksız ceza yemeğe bile razıyım.

Hangisi daha akıllı ?

DÜŞÜNÜN VE CEVAP VERİN !

Ankaradan Dr. Yüzbaşı bay Necip Berksan'ın 7 yaşındaki kızı Samira Berksan'dan şu mektubu aldık :

«Bu yıl Ankaraya çok kar yağdı. Serçeler aç kaldılar. Onların haline o kadar acıdım ki, balkona ekmek kırıntıları serptim. Bunun nasıl farkına vardılar bilmem, hemen sürü ile gelip karınlarını doyurmaya başladılar. Aman görme Doğan Kardeş, küçücük gagacıklariyle ne iştahlı iştahlı yiyorlardı. Ben onları, ürkmesinler diye, pencerenin arkasında biraz geri çekilerek gizli gizli seyrediyordum. Tam bu aralık iki kocaman, kapkara karga yıldırım gibi uçup balkona indiler. Tabiî serçeler korkularından pırrr diye kaçtılar. Kargalar da kalan ekmek parçacıklarını, kıtlıktan çıkmış gibi sömürüverdiler. Kargaların bu zorbalığına çok kızdım. Zavallı serçelerim için bir ekmek içi daha ufaladım. Serçeler, yine sevinç içinde uçuşup geldiler. Fakat tam yemeğe koyuldukları zaman hain kargalar yine musallat olmasınlar mı?

Hemen babama koştum. Ona olanı biteni anlattım. Düşündük taşındık. Serçecikleri, kargaların şerrinden kurtarmak için ne yapalım diye. En nihayet babama: «Babacığım dedim, bostanlarda olduğu gibi, biz de balkona bir korkuluk diksek, nasıl olur?» Babam, bu fikrimi çok beğendi. Hemen bebeklerimden birini, korkuluk gibi bir sopanın ucuna takıp, balkona, karların üstüne diktik. Ben, yine bir dilim ekmeği ufalayıp; balkona serptim. Serçeler, sanki beni gözetliyorlarmış gibi yine dört bir taraftan kalkıp geldiler. Babamla ben, perdenin arkasından gizlice, kargaların ne yapacağını bekledik. Kargalar, bu sefer, karşıki evin damına kadar gelip kondular. İmrene imrene balkondaki ekmek parçalarına, iştahlı iştahlı karınlarını doyuran serçelere baka kaldılar. Fakat bir türlü balkona gelip de serçeleri rahatsız etmediler. En sonunda ümidi kesip, «gak gak» diye diye uçup gittiler.

Şimdi artık serçeler her gün rahat rahat karınlarını doyuruyorlar. Kargalar da, karşı evin damına konup, uzaktan ağızlarının suyu aka aka serçeleri seprediyorlar. Söyle bakalım, Doğan Kardeş bu hayvanlardan hangisi daha akıllı, serçe mi, karga mı?

İşte, sevgili kardeşlerim Samira Berksan'ın mektubu bu. Ben de kendi kendime çok düşündüm. Korkuluğun cansız bir bebek olduğunu farkedemeyen karga, her halde aptal bir hayvandır. Serçe ise korkuluğun bir bebek olduğunu anladığı için zekidir, dedim. Fakat başka bir arkadaşım bunun aksini iddia etti, bakalım siz ne düşünüyorsunuz?

Aşağıdaki bulmacayı doğru çözenler arasında kura çekilerek 25 kardeşe Doğan Kardeş Yayınlarının en çok çıkan (Oğuz Destanı) veya (Devi Öldüren Çocuk) adlı kitapları hediye edeceğim.

BULMACA:

Karga mı, yoksa serçe mi daha akıllı? Niçin?

★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★ ★

ANSİKLOPEDİ

ÇAMURDAN EVLER

Peruda en güzel evler, çamurdan yapılan evlerdir. Evin iskeleti tahtadan; duvarları, çatı ve diğer kısımları, çamurdandır. Perulular evlerini çiğ, göz alıcı renklere boyarlar. Bunlar yeşilliğin arasında gayet güzel görünürler. Bu evlerin en fena tarafı, kara yağmura dayanmayıp yıkılmalarıdır. Bereket ki, Peruda pek seyrek yağmur yağar.

★

ACAYİP BİR PARA

Yap adasında, değeri büyük, garip bir para kullanılır. Bunlar, çevresi altı ayak genişliğinde, ortası delik, değirmen taşlarına benzeyen kocaman taşlardır. Yap zenginleri bunları evlerinin önüne dizerler.

★

FİLİN ZEKÂSI

Bundan bir kaç yıl önce, meşhur avcılardan biri, hortumu yaralı bir filin, akan kanı dindirmek için, hortumunu balçığa daldırdığını, sonra da ağaç yapraklarıyla pansıman yaptığını görmüştür.

MİSAFİRSEVER KIZILDERİLİLER!

Kuzey Amerikada yaşayan Kırmızıderili kabileler son derece misafirperver insanlardır. Çadırlarına gelip barınmak isteyen her yabancıyı içeri alıp ocak başlarında ona da bir yer açarlar, karnını doyurur, yatacak yer verirler. Misafirin kim olduğunu, nereden, niçin geldiğini sormak şöyle dursun, misafir anlatmağa başlayınca, sözünü keser :

— Yorgunsun. Bize söyleyeceğin bir şey varsa, yarın söylersin; derler.

Ertesi gün, yabancı, isterse, kendi hakkında bilgi verir; istemezse, bir şey söylemeden çıkar gider. Kırmızıderililere göre, bir kimsenin özel hayatını merak ederek sualler sormak ayıp sayılır.

DENİZ SUYU

Deniz suyunda pek çok şey, hattâ altın bile bulunur. Ama pek az miktarda: bir metre küpte ancak 50 miligram altın vardır. Bununla beraber, dünyanın bütün denizlerindeki altın çıkarılabilseydi, yeryüzündeki her insanın ortalama 40 bin kilo altını olacaktı.

YARDIMCI SAYFAMIZ:

DÜNYAYA SAHİP OLMAK İSTEYEN KRAL: İSKENDER

Bir gün tarih dersinde Engin, öğretmene sordu:

— İskender kimdir öğretmenim?

Öğretmen cevap verdi:

— Bundan 2300 yıl önce yaşamış büyük bir komutandır.

Bu sırada sınıfın en çalışkan öğrencisi olan Leylâ ayağa kalkarak:

— Öğretmenim, geçen gün ağabeyim ablama anlatırken duydum: İskender eski Makedonyanın kralı imiş. Bütün dünyayı ele geçirmek sevdasına tutulmuş. Anadoludan başlıyarak bir çok memleketi idaresi altına almış, dedi.

Öğretmen:

— Evet çocuklar, Leylânın söyledikleri doğrudur, dedi. Bakın size onun hayatını anlatayım da dinleyin.

İskender, Makedonya kralı «Filip»-in oğlu idi. Babası onu iyi bir şekilde yetiştirmek için, devrin en seçkin bilginlerinden Yunanlı filozof «Aristo»-yu özel öğretmen olarak getirtmişti. Bu öğretmenin yanında bilgisi günden güne artan İskender, aynı zamanda yakışıklı bir delikanlı idi. Vücudu heykel kadar güzeldi. Spora düşkündü. İsmi tarihlere geçen atı Bonisefal'in üstünde en güç binicilik gösterileri yapardı. Yalnız çabuk kızar ve daima kendisinin methedilmesini isterdi.

Babasının ansızın ölümü üzerine İskender, Milâddan 336 yıl önce 20 yaşında kral oldu. İlk iş olarak Makedonyanın boyunduruğundan kurtulmak isteyen kuzeydeki milletleri Tuna kıyılarına kadar sürdü, sonra güneye dönerek Yunanistana yürüdü. Onların da başkomutanları oldu.

Üzerinde yaşadığı büyük toprakları kendine az bulan İskender, Yunanlılarla birleşerek bütün dünyayı eline geçirmek istiyordu. O zamanlar Anadolu İranlıların elinde idi. İranlılar Met savaşlarında Yunanlıları fena halde yenmişlerdi. Her Yunanlının yüreğinde Met savaşının acısı vardı. İskender Yunanlılara, İranlılarla savaşmağı teklif ettiği zaman onlar bu isteği seve seve kabul ettiler.

Bir gün İskender'in komutasındaki Makedonya, Yunan karma ordusu Anadoluda ilerlerken 160 Makedonya savaş gemisi de yiyecek ve araç taşıyarak bu ilerlemeyi destekliyordu. İskender önce Frikya'ya, şimdi Kütahya dediğimiz çevreye girdi. Orada Gordiyum şehrini aldı.

Bir söylentiye göre bu şehrin tapınağında kimsenin çözemediği karışık bir düğüm vardı. «Bu düğümü kim çözerse Asyanın sahibi olacak» deniyordu. İskender bu düğümü bir kılıç vuruşta parça parça ederek dünyayı ele geçireceğine askerlerini bir kere daha inandırdı.

Sonra Kilikya adı verilen şimdiki Adana'yı aldı. Nihayet İran hükümdarı «Kodoman Daryüs»-ün ordularile karşılaşarak onu da yendi. Suriye'ye girdi. Mısır'a kadar uzandı. Fakat Mısır'da kaldığı müddetçe onların dinsel inanışlarının tesirinden kurtulamadı. Firavunlar gibi o da kendisini Tanrı sanmaya başladı.

Mısır'dan tekrar iç İrana doğru ilerledi. İran imparatorluğunu parçaladı.

Fakat İskenderin ordusu 8 yıl süren bu uzun savaşlardan bıkmıştı. Askerlerin çoğu vatanlarına dönmek istiyordu. İskender bu büyük isteğin önüne geçemedi, dünyayı almaktan vazgeçerek, dönmeğe karar verdi. Dönüş çok zahmetli oldu. İskender artık hiç de Makedonyadaki İskender değildi. Zaferler onu sarhoş etmişti. Kendisini içkiye vermiş, vücutça çökmüştü. Bir gün yıkanırken soğuk aldı, hastalandı. 10 gün içinde henüz 33 yaşında iken öldü.

İnce görüşlü, zeki ve cesur, eşsiz bir insan olan İskenderin yapmak istediği işler de böylece yarım kaldı.

★ ★ ★ ★ ★ ★

ANSİKLOPEDİ

ÇİN ALFABESİ

Çin alfabesini 2.200 yıl önce Fu-Hi adında bir Çin imparatoru meydana getirmişti. Ondan önce Çinde şerit, kordon parçalar üzerine düğmeler yaparak mektuplaşırlardı. Çin alfabesinde, temel olarak, 214 harf kullanılmaktadır. Lugatlerinde, bu harflerle yapılmış 40 bin kelime bulunur ama, her günkü hayatta bunlardan ancak 4 bini kullanılır.

★

KURAKLIĞA ÇARE BULUNDU

Geçenlerde bir elektrik müessesesi meraklı bir deneme yapmıştır. Bu denemede bulutlara, gayet ince fıskiyelerden su sıkılarak yağmur yağdırılmıştır. Bu yıl Havai adalarındaki kuraklık, bu usulden faydalanarak zararsız hale sokulmuştur.

★

HANGİ HAYVANLAR TERLER?

At, koyun, kedi terler; köpek, tilki, keçi ise hiç terlemez.

YARDIMCI SAYFAMIZ:

NERDE NE VAR?

O gün öğretmen, coğrafya dersine sanki bir bilmece soracakmış gibi başladı. Sorusu şu idi :

— Çocuklar, Türkiyemizin bir çok şehirleri bazı özelliklerile meşhur olmuştur. Meselâ Bursa denilince hemen aklımıza ipeklisi, şeftalisi, kaplıcası veyahut Uludağı gelir... Bazıları ise yalnız bir tek şeylerile anılırlar. Buna örnek vereyim: Edirne denildiği zaman Selimiye camiini düşünmemek kabil mi?.. Size beş, on dakikalık bir zaman vereceğim. Hem yurdumuzdaki, hem de okuduğumuz Avrupadaki şehirlerinin onları meşhur etmiş özelliklerini bulunuz. Tabiî kitaplara ve dershanenizdeki kitaplığa bakabilirsiniz...

Sınıfın en çok sevdiği ders coğrafya idi. Böyle bilmeceli, bulmacalı sorular olunca bütün çocuklar sevindiler. Sınıf arı kovanına döndü. Kitapları karıştırıyorlar, sınıf dolabındaki kitaplığa koşuyorlar, birbirlerine soruyorlar ve öğretmenin istediğini çıkarmağa çalışıyorlardı. Nihayet sınıf sessizleşti. Yazılar bitti. Gözler öğretmene çevrildi. Öğretmen «sen oku, sen oku» diye çocuklara işaretler yapmağa başlayınca dershanenin ön, arka, yan taraflarından sıra ile sesler gelmeğe başladı:

— Ankaranın kalesi, armudu, balı, tiftiği.

— Erzurumun çifte minaresi...
— Vanın kedisi.
— Gaziantebin baklavası.
— Yalovanın kaplıcaları.
— Zonguldağın kömür ocakları.
— Ispartanın halısı.
— Adananın pamuğu.
— Amasyanın elması.
— Dörtyolun portakalı.
— Bolunun ormanları.
— Giresunun fındığı.
— Malatyanın kayısısı.
— Urfanın sade yağı.
— Ayvalığın zeytinlikleri.
— Kayserinin pastırması.
— Sinobun zindanları.
— İzmirin üzümü, fuarı.
— Erganinin bakırı.
— Bafranın tütünü.

Öğretmen :

— Biraz da Avrupadan, okuduğunuz devletlerdeki şehirlerden konuşunuz. Bulanlar yok mu ?dedi.

Demin kaynıyan sınıf şimdi susmuştu. Kitaplarından öğretmenin istediğini bulamamışlardı... Zaman olsaydı belki ansiklopedilerden arayıp bulabilirlerdi.

Öğretmen de :

— Şu halde dinleyiniz. Ben anlatayım. Siz yine evinizde araştırmaya devam edersiniz ve defterlerinize yazarsınız. Atina eski Yunanlılardan kalma anıtlarla meşhurdur. Avrupanın ve Amerikanın bir çok meraklı zenginleri Yunanistana gelerek bu eski anıtları seyrederler...

İtalyanın Venedik şehri kanalları ve gondollarile meşhurdur. Venediğin sokakları hep sudur, kanaldır. O şehrin sokaklarında otomobil, otobüs yerine bir çeşit kayık olan gondol vardır.

Yine İtalyada meşhur bir iğri kule vardır. İstanbuldaki yangın kulesine benzeyen bu kule iğridir...

Fransanın merkezi olan Paris de «Eyfel kulesi» ile meşhurdur. Fransaya gidenler muhakkak bu Eyfel kulesine çıkarak dünyanın büyük şehirlerinden birisi olan ve şimdi İstanbuldan dört defa daha çok nüfusu olan Parisin her tarafını görebilirler. Büyük, demirden yapılmış dört ayağı olan bu meşhur kulede gazinolar, asansörler vardır.

Millî duyguları çok kuvvetli olan ve vatanlarını çok seven Fransızların en kara günleri; ikinci dünya savaşında Almanların Parisi aldıkları zaman Eyfeldeki Fransız bayrağını indirip onun yerine Alman bayrağını çektikleri gündür...

Almanların baskısı altında yaşadıkları yıllar Fransızlar gizli, gizli çalıştılar. Gençler silâhlanarak dağlara çekildiler... İkinci dünya harbinde Amerikalılarla İngilizler, Almanları yenmek için Fransa kıyılarına asker çıkardıkları zaman gizlice hazırlanmış olan bu Fransızlar da hemen onlarla birleşip memleketlerinden Almanları çıkarmak için harbe başladılar.

En sonunda çok sevdikleri Eyfel kulesinde yine Fransız bayrağının dalgalandığını bütün dünyaya gösterdiler.

Paris yine dünyanın moda merkezi oldu... Çocuklar annelerinizin, ablalarınızın giydikleri şapka, manto ve elbiselerin biçimleri hep Paristen çıkar ve dünyaya yayılır.

ÖDEVLER :

Bu yazıda adı geçen şehirleri harita üzerinde bul!

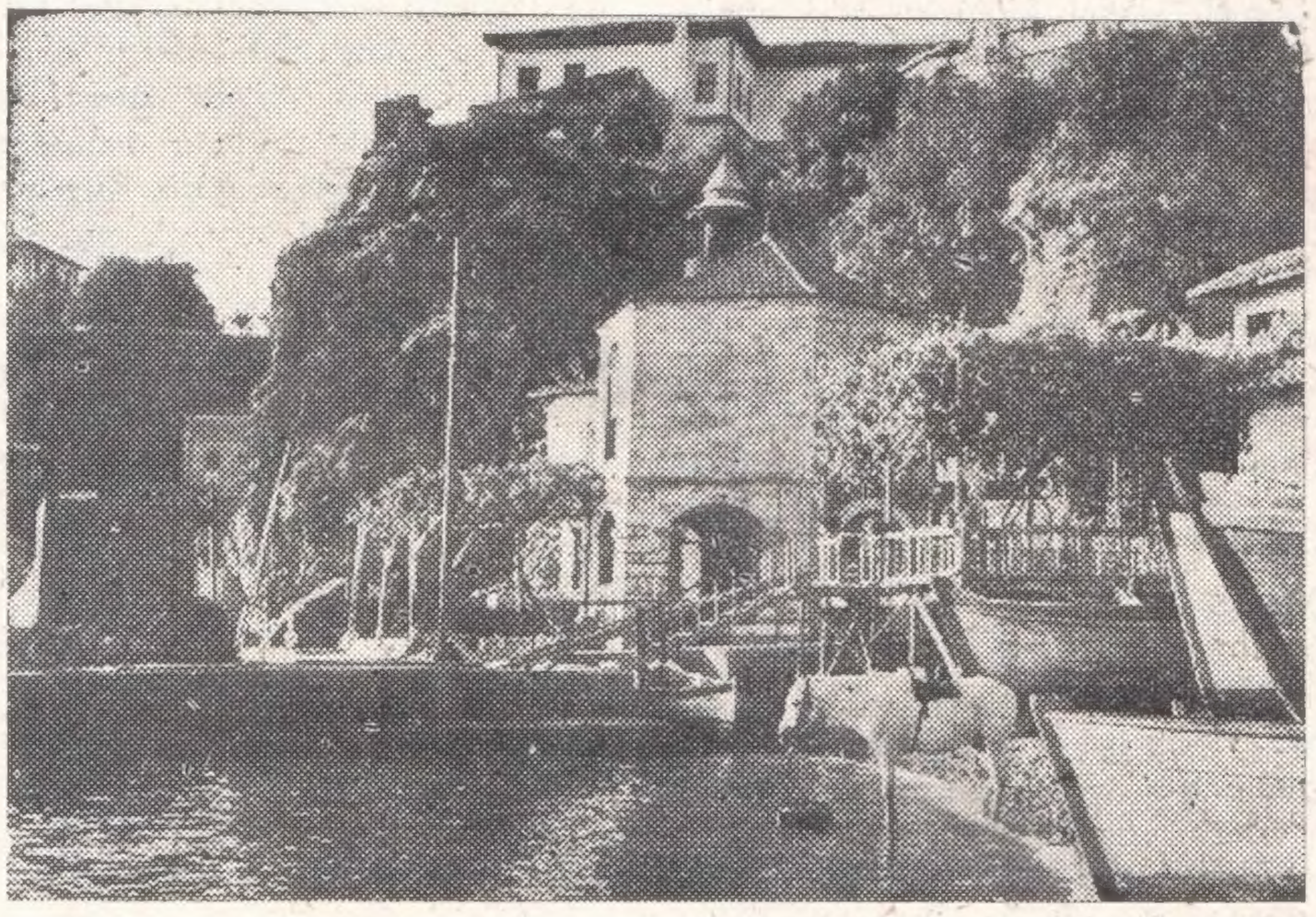

Üzüm ve incir memleketi İzmir'den bir görünüş

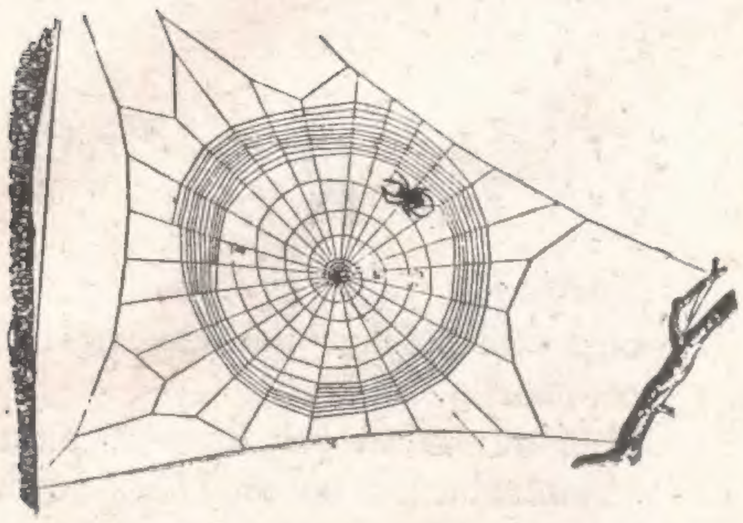

TABİAT HİKÂYELERİ:

SON TUZAK

Anlatan: Cevat GOBİ

Uzun bir sabır ve büyük bir dikkatle başladığı iş nihayet sona ermişti. İki geniş dal arasına gerilen bu kocaman ağ, kolaylıkla meydana gelmemişti. Toparlak karnının son tarafında bulunan «Beze» ler şişmiş, acıyordu. Ağı örmek için gereken bütün iplikler, bu bezlerden fışkırmış, onları yormuş, yıpratmıştı.

Biraz istirahat etmek için, ağın gözetleme yarine çekildi ve kendi, kendine mırıldandı:

— Az iş değil. Yoruldum, bittim ama, güzel ve sağlam bir tuzağa da sahip oldum.

Gurur dolu bakışlarla, eserini seyretti. Biçimsiz yüzünde acayip gülüşler peyda oluyor, gözlerini büzerek, kendi kendini kutluluyordu. «Öyle bir tuzak ki, hiç bir böcek, hiç bir kelebek kendisini kurtaramaz. Şu kirişlere bak! Ne kadar saydam! Eh bir düşmeyiversinler.» diyor, içi içine sığmıyordu. Kurulup, dağılan eski tuzaklarının hiç birine bu kadar güvenmemişti. Yaşlandıkça, hırsı, iştihası artmış, gururu kabarmıştı... Şimdiye kadar böyle kaç tane tuzak kurmuştu. O tuzaklarda kaç böceği kanını emerek, yok etmişti. Bunların hesabını kendisi de bilmiyordu. Yalnız şu anda bildiği bir şey varsa o da, bu yeni tuzağın evvelkilerden daha sağlam olmasıydı.

O, tecrübeli bir «Bağ Örümceği» idi. Ağaç dalları arasına binbir güçlükle kurduğu bir çok ağlar, yıkılmış, atılmış, fakat o durmadan çalışmıştı. Her dağılan ağın yerine bir yenisini yapmak isteği içinde yanıyordu. Eğer öyle olmasaydı, bu çetin tuzağı kurabilir miydi hiç?

Gözetleme yerine, çok ince ve saydam bir haber iletme teli germişti. Bu teli arasıra sallıyor «Vay bu tuzağa düşeceklerin haline!» diyordu. Durmadan toplu iğne başına benziyen hiyle dolu gözlerini döndürüyor, ağın etrafında uçuşan sineklere bakıyordu. Koskoca tuzakla alay eder gibi sinekler, arılar, kelebekler uçuyorlar, kanatlarının gölgesiyle ihtiyar örümceği heyecana düşürüyorlardı. Ağın üstünden geçen her gölge, onun kıpırdamasına sebep oluyordu. Böylece epey zaman geçti. Aç kursağına bir damla besin gitmedi.. Nihayet, uykusu geldi. Uzun bacaklarını ağın üstüne yayarak uyudu.

★

Şiddetli bir sarsıntı, Bağ Örümceğini olduğu yerde zıplattı. Gözlerini ileri fırlatarak baktı. Biçimsiz yüzünde alaylı bir gülümseme dolaştı. Tuzağın ortalarında durmadan çırpınan avına bakarak yutkundu. Ellerini ovuşturarak:

— Alâ! dedi. Oldukça dolgun bir parça. Sonra sevinçle avına yaklaştı. İnce yapılı, zar kanatlı, sarı renkli bir sineğin keskin vızıltılar çıkararak çabaladığını görünce:

— Nafile uğraşıyorsunuz dostum, dedi. Bu ağ, bildiğiniz ağlardan değildir. Bu, sizi yorar.

Sözlerini bitirmemişti ki, iri iki bileşik siyah göz, kendisini karşıladı. Küçük gözleri, bu bakışlardan yanar gibi oldu. Sarı böcek, bütün kuvvetile «Alçak!» diye bağırdı. Örümcek gözlerini aralıyarak bu yalancı kahramanın kim olduğunu anlamak istedi. Biraz daha yaklaştı. Elinde tuttuğu haber telini, ağzına götürerek eritti. Küçük sarı böcek, gözlerini yırtarak ona bakıyordu.

— Bu iplikleri çabuk çöz! Utanmadan yolumun üstüne tuzak kurdun. Pis akrep yavrusu!.. Çabuk sana diyorum.

Örümcek, kıs kıs gülüyor, bu hiddetli misafiri yatıştırmağa çalışıyordu.

— Bu kadar fazla sinirlenmeniz doğru değil güzelim. Bunda hiddetlenecek ne var?.. Akreplerle çok uzaktan akrabayız ama, ben akrep değilim.

— Seni hain canavar, sinsi çiyan seni. Senin yüzünden serbest uçuş yapamaz oldum. Her köşede, her dalda sen, senin görünmez tuzağın...

— Ah, eğer bu tuzak olmasaydı, sizinle tanışmak imkânını bulabilir miydim. Halbuki ben, sizin gibi güzel, kibar böcekleri çok severim.

Küçük sarı sinek:

— Ben arıyım, diye bağırdı.

Bu söz örümceği çok korkuttu. İçinden serin bir heyecan dalgası geçti. Fakat, tuzağa yakalanmış bir arıdan korkmak budalalıktı. Ağaran rengini göstermemek için başını yere indirdi ve daha tatlı bir sesle:

— Ne güzel. Ben arıları daha çok severim. Hem inanınız ilk defa olarak bir arı ile tanışıyorum. Müsaade ederseniz, açıkta kalan sağ kanadınızı da bağlıyayım.

Küçük arı:

— Yaklaşma! diye bütün kuvvetiyle haykırdı. Ağından ve ağusundan son derece emin bulunan Örümcek, bu cılız varlığın kuru gürültüsünü kahkaha ile karşıladı.

— Yaklaşırsam ne olacak?..

— Kendini bir dene bakalım. Sana, hile ile avlanmanın ne demek olduğunu öğretirim.

— Hayatımda ilk defa, beni hiçe sayan bir böcek görüyorum. Bu ne küstahlık!

— Cesaretin varsa yaklaş! Asıl küstahın kim olduğunu anlarsın.

Örümcek bu palavralara önem bile vermedi. İpliklere asılı duran bu şımarık böceğe haddini bildirmenin zamanı gelmişti. Gururu daha çok kabarmış, hırsı, iştihası artmıştı. Hızla ona doğru koştu ama, birden yıldırımla vurulmuş gibi geriye fırladı. Yere yıkılarak inledi. Küçük arının zaferi büyüktü. Düşmanının şişkin karnını bir vuruşta delen iğnesini çekip, kınına koyarken; «Bu zafer müjdesini kovana bir ileten olsa» diye çırpınıyordu. Örümcek, ağır, ağır kıpırdıyor, parçalanan karnının acısını çekiyordu.

Hasmını yere seren küçük arı, sevincinden ne yapacağını bilemiyordu.

Kısa bir çabalayıştan sonra uçtu. İri, siyah gözlerini ona çevirdi. Ağına ve ağusuna son derece güvenen Bağ Örümceği, şimdi son tuzağının üstünde sallanıyordu.

EFSANE

KAPLUMBAĞA NASIL YARATILDI?

Hiç kaplumbağayı elinize alıp ta iyice bir gözden geçirdiniz mi? Onda ne yüzyıllar yaşamış bir ihtiyar hali vardır!.. Küçük başı, sivri burnu, uzun boynu; ve o küçük gözleriyle, ağır ağır yürüyen kaplumbağa, sanki, dünyanın başladığı bir yerden geliyor gibidir.

Bu sâkin ve zararsız hayvan bu hale gelmeden önce gayet güzel ve genç bir periymiş. Adı da Kelone'ymiş. Olimpos dağındaki mağaralardan birinde yaşar, her gün nehre girip yıkanır ve geceleri ay ışığında dans edermiş.

Perilerin en güzeli olan Kelone, çok tembelmiş. Böyle mağaralarda yaşayıp insanlardan kaçmaktan artık hoşlanmıyormuş.

Bir gün mağarayı bırakarak deniz kıyısındaki kayalıklar üzerine bir ev yaptırmış. Orada yalnız başına yaşamağa başlamış. Bütün gün yumuşak yastıklar üzerine uzanıp aynada kendini seyrediyor, saçlarını tarıyor, denize karşı şarkılar söylüyormuş.

Günlerden bir gün İlâhların kanatlı postacısı deniz kıyısından geçerken ona mühim bir haber getirmiş. Yıldırım ve Şimşek ilâhı dişi ilâhların en güzeli ile evleniyormuş. Düğüne o da davetliymiş.

Düğünde, deniz, gök ve orman Tanrıları da birer vazife almışlar. Görülmemiş hazırlıklar yapılmış. Denizlerin dalgaları durulmuş, güneş her zamankinden geç batmış. İlkbahar tanrısı yer yüzündeki bütün ağaçları pembe beyaz çiçeklere bürümüş. Düğün günü, dünyanın bütün güzellikleri birleşerek o büyük Olimpos dağına doğru yollanmışlar. Kısa zamanda Yıldırım ve Şimşek ilâhının sarayı misafirlerle dolmuş. Yalnız Kelone henüz ortalarda görünmüyormuş.

Töreni idare eden peri, Kelone'nin gelmeyişine hayret etmiş. Şimşek ve Yıldırım ilâhı eğer gelmediğini haber alırsa, onu evi ile beraber kırk kat yerin dibine gönderir diye düşünerek hemen Kelone'nin evine koşmuş. Periyi aynanın karşısında, saçlarını tarar ve şarkı söyler bulunca öfke ile:

— Kelone!.. Niçin davete geç kaldınız? Bütün ilâhlar Olimpos'da, sen henüz hazırlanmamışsın bile!..

Genç peri gülerek:

— Oh!.. Hiç te acelem yok, diye cevap vermiş. Önce taranıp süslenmeli, kokular sürünmeliyim, sonra da yavaş yavaş yola çıkarım. Yetişebilirsem ne âlâ, yetişemezsem...

Bu sözlere fena halde öfkelenen haber ilâhı, bir tekme vurunca Kelone'yi evi ile birlikte denize fırlatmış. Ev denizin dibine gitmiş ama periler ölmezlerden oldukları için kız bir kaç dakika sonra suyun yüzüne çıkmış. Ama ne halde.. Evin tavanı birer sert kabuk halinde sırtına yapışmış ve pencereden de boynu uzanmış. Saçsız başı, küçücük ve ürkek gözleri, bir gagaya benzeyen ağzı, yardım istemek için boş yere açılıp kapanıyormuş.

DOĞAN KARDEŞ
Bulmaca Kuponu: 117

KİM BULACAK?

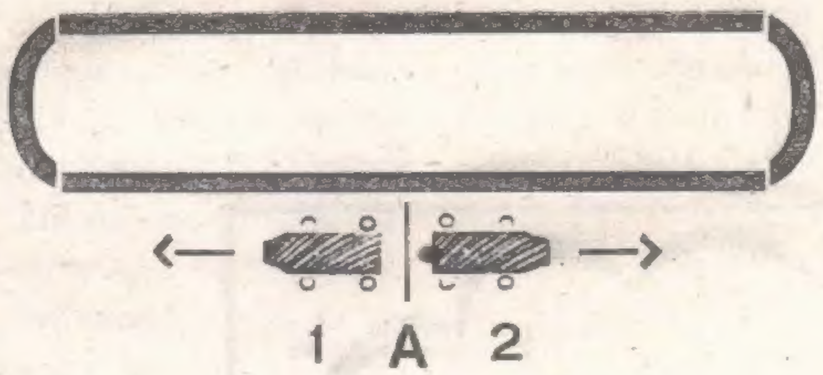

Soru : (A) noktasından hareket eden iki otomobilden (1) numaralı olanı saatte pisti 100 defa dönerek yola koyuluyor. (2) numaralı otomobil de aksi istikamette hareket ederek saatte pisti 60 defa dönüyor. 30 dakika sonra bunlar yolda kaç defa karşılaştılar?

★

Bu bulmacayı doğru çözen kardeşler arasında kura çekilerek birinciden yirminciye kadar birer UÇANKALE hediye edilecektir.

Bu bulmacanın cevapları en geç 25 Ocak 1949 tarihine kadar (Doğan Kardeş, P. K. 2217 - Beyoğlu) adresine gönderilmiş bulunmalıdır.

HEDİYE KAZANANLAR

110-uncu sayıdaki bulmacayı çözenler arasında kur'a çekilerek aşağıda adları yazılı kardeşler şu hediyeleri kazandılar :

1 — Erhan Omay (Ankara), Bir dolma kalem,
2 — Cevat Gürel (İzmir), Bir resim albümü,
3 — Haldun Beşer (İstanbul), Bir yıllık Doğan Kaıdeş abonesi.

BİR DOĞAN KARDEŞ DEFTERİ KAZANANLAR :

Şevki Yazgan (Uzunköprü), Ayla Berker (Bursa), Tolga Günal (Mudanya), Selim Özdemir (Antakya), Pervin Sanay (Kartal), Oktay İşıtman (Antakya), Fevzi Traş (Uşak), Danyel Navaro (İstanbul), Mehmet Işık (Malatya), Turkut Uşaklı (Lâleli), Sıdıka (Çirkin), Sevim Yolal (Antakya), Zeki Eruyas (Antakya), Necip Mörcöl (Erzurum), Sami Ergül (Antakya), Melek Dikkaya (Üsküdar), Günal Sayın (Edirne), Süleyman Aşkar (Antakya), Fevzi Hekimoğlu (Taksim), Erol Alp (Şişli), Gülcan Öziç, Cevat Elgın (İstanbul), Mustafa Dural (Beyoğlu), Öncel Saygın (İstanbul), Sevil Oktan (İzmir),

BİR KURŞUN KALEM KAZANANLAR

Dilâver Uyanık (Akçadağ), Günay Kumru (Antakya), Salâhattin Oğuzata (Erzurum), Yılmaz Erten (Elâzığ), N. S. Benin (Eskişehir), Gökşen Aselcıoğlu (Antakya); Tuncer Karakadıoğlu (Görele - Giresun), Evrenk Olçaytan (Mersin), Engin Ersan (Ankara), Gülseren Tinsel (Ankara), Yaşar Ergün (Afyon), Cemil Murat (Antakya), Habip Çetiner (Afyon), Güngör Akidil (Trabzon).

BU AY SONUNA KADAR

bir

İkramiyeli Aile Cüzdanı

alanlar

Şubat ayında çekilecek kur'anın hediyesi olan

Döşenmiş ufak bir

Yazlık Ev

(Otomobili ve garajı beraber)

kazanabilirler.

YAPI ve KREDİ BANKASI

★

En ucuz ve en verimli

HAYAT SİGORTASI

Küçük yaşta yapılan

Hayat Sigortasıdır.

★

DOĞAN SİGORTA

Doğan Kardeş

HAFTALIK ÇOCUK DERGİSİ

Sayı : 117 — Cilt : 4

23 Aralık 1938

Fiatı 15 Kuruş

Her hafta perşembe günleri çıkar ★ Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden : Vedat Nedim Tör ★ Sekreter : Şükrü Enis Regü ★ İdare Merkezi : Beyoğlu, İstiklâl Cad., 320 — 24 Yeni Han. İkinci kat ★ Mektup adresi : Posta Kutusu : 2217 Beyoğlu ★ Telefon 42933 ★ Abone şartları : Yıllık (52 sayı) 750 kuruş, altı aylık (26 sayı) 400 kuruş, üç aylık (13 sayı) 200 kuruş ★ Abone her sayıdan başlıyabilir ★ Adres değiştirmek istiyen abonelerin 30 kuruşluk pul göndermeleri lâzımdır ★ Gelen yazılar basılsın basılmasın sahibine geri verilmez ★ Basıldığı yer : Doğan Kardeş Yayınları A. Ş. Basımevi İstanbul.

AV PEŞİNDE

Doğan Kardeş'in Romanı : 9

Çeviren : Nihal Yalaza TALUY

Corc dâ, onu bir yumurta gibi yere serebilecek olan bu vahşiye kafa tutmanın faydasızlığını anlıyordu. Söylediklerine boyun eğmek, cenkçileri kızdırmamak, en akıllıca işti.

Corc, avcılardan, Kırmızıderililerin hiddetlendikleri zaman, bir an bile düşünmeden insanları vurduklarını çok defa duymuştu.

Kampa gelişleri oradaki dört cenkçiyi âdeta heyecana düşürdü. Corc'u getireni de aralarına alarak, bir şeyler konuşmağa başladılar. Corc, gözünü ondan ayırmayan gardiyanının işareti üzerine bir ağaç kütüğüne oturdu, acıklı halini düşünmeğe başladı.

Durumu gerçekten tehlikeliydi. Ohio ormanlarında, Kentuki'nin şeker kamışı tarlalarında Kırmızıderili kabileleri dolaşmaktaydı. Her birinin yakaladıkları beyazlara yaptıkları vahşilikler insanın tüylerini ürpertirdi.

Daha pek yakında, bu kabilelerle savaşmağa çıkan albay Krawford'un müfrezesi son erine kadar yok edilmişti. Albay Krawford'u da bir direğe bağlayarak yakmışlardı. Corc Bürton bütün bunları aklından geçirirken, gene de kurtulmaktan büsbütün ümidi kesmiş değildi.

— Ne yapacaklar beni... Ne de olsa bir çocuğum. Ne olacaksa, güzel karabinama olacak... Ama hiç olmazsa ağabeyimle Cek'i ellerine geçiremiyecekler!

Corc, elinde olmadan, etrafına baktı. Viyandotlar bakışının farkına vardılar. Esirlerinin bir taraftan yardım beklediğini düşündüler. Konuşmalarını keserek, şüpheyle etrafa göz gezdirdiler. Düşüncelerine dalmış Corc durumunu hiç de iyi görmüyordu. Kendi kendine :

— Ne olacak şimdi? diyordu? Cek'le ağabeyim benim Kızılderililerin ellerine düştüğümü anlayıp dönecekler. Tabiî, babam bunlara karşı tek başına bir şey yapamıyacak, belki kaleye gidip, askerlerin gelmesini temin etmeğe çalışacak... Ama o vakte kadar benim halim ne olacak acaba?...

Kırmızıderililerin konuşmaları bitmişti. Bir tanesi, karabinasıyla meşgul olan, Corc'a yaklaştı. Hudut boyunca yaşıyan Kırmızıderililerin çoğu iyi kötü ingilizce konuşabildikleri için, Corc, sorguya çekileceğini anlamıştı.

Gerçekten, Kırmızıderili :

— Beyaz yüzlü nereden geliyor? diye sordu.

Corc eliyle kuzeyi göstererek :

— Evimden geliyorum, dedi.

— Adın ne?

— Corc Bürton.

— Yalnız mı geldin?

— Ağabeyim Vil ve Cek Gendney ile geldim.

Kırmızıderili sorularına cevap alınca, bunların hepsini zaten biliyormuş gibi, başını salladı :

— Onlar nerde?

— Bilmiyorum.

Çocuğun yalan söylemediği sesinden anlaşılıyordu. Bununla beraber Viyandotun gözlerinde hiddet parladı. Sert bir sesle :

— Doğruyu söyle yoksa kendini ölmüş bil! diye bağırdı.

— Hiçbir şey söyliyemem sana, çünkü nerde olduklarını ben de bilmiyorum. Birbirimizden bir kaç saat evvel ayrıldık.

— Niçin ayrıldınız?

— Kamp ateşini görünce, bunun Kırmızıderililere mi, beyazlara mı ait olduğunu anlamak istedik.

Kırmızıderili, keskin bakışını Corc'un gözlerinin içine dikti. Elini baltasının üzerine koydu. Halinden, «Bu çocukla uzun boylu uğraşmaktansa, hemen hesabını görsem, daha iyi olmaz mı? diye düşündüğü belliydi.

— Ormanda başka gençler de var mı?

— Bildiğime göre, yok. Arkadaşımız Cek'e babası, yaş günü hediyesi olarak bir karabina hediye etmiş. Üçümüz birlikte bugün ava çıktık.

Kırmızıderilinin tehdit dolu halinden ve bakışlarından ürken Corc yavaş yavaş, ama kendinden emin bir sesle konuşuyordu. Birdenbire hiç umulmadık bir olay Corc'un anlatmasını kesti.

XIII

YANLIŞ İŞARET

Kardeşiyle Cek'den ayrılan Vil, kampı sağ taraftan ve mümkün olduğu kadar uzaktan görmek için, büyük bir kavis çizerek ilerliyordu. Ormanın yeşilliği o kadar gürdü ki, Vil, gürültü çıkarmamak için, yerden sürünerek ilerliyordu.

Birdenbire ayağı kalın bir köke takıldı, küçük avcı boylu boyunca yere serildi. Ayağı o kadar acımıştı ki, Vil, elinde olmadan bir çığlık kopardı. Oturdu. Bir yandan ayağını ovuyor, bir yandan da bulunduğu yeri gözden geçiriyordu. O aralık, onun gittiği yola yakın bir yerde otların iyice çiğnenmiş olduğu dikkatini çekti. Biraz önce buradan başka biri geçerek, kampa gitmiş olmalıydı...

Vil durakladı :

— Anlaşmamıza göre, bu Cek veya Corc olamaz; diye düşündü.

Tam o sırada, 20 - 30 metre ötede, kampa doğru ilerleyen bir Kırmızıderili gördü. Kırmızıderilinin serbest, çekinmeden yürüyüşü bu kampın adamı olduğunu gösteriyordu.

Vil, otlar arasında yüzü koyun yatmış, soluk almaktan çekinerek, Kırmızıderilinin her hareketini takip ediyordu. İstediğini öğrendiği için yola devam etmeğe lüzum görmüyordu artık. Şimdi yapacak bir şey vardı : mümkün olduğu kadar çabuk dönerek, babalarına haber vermek!

Kamptakileri herkesten önce keşfettiğini zanneden Vil, Corc'la Cek'in bir tuzağa düşmemeleri için, onları hemen çağırmağa karar verdi. Cek'in öğrettiği şekilde ıslık çaldı.

Islığına uzaktan, ama ne taraftan geldiği belli olmayan, başka bir ıslık cevap verdi.

Vil kalkarak, geldiği yoldan geriye yürüdü. Verdiği işareti, iki arkadaşa da duyurabilmek için bir kere daha tekrarladı. Öbür ıslık da, yankı gibi, yeniden duyuldu. Vil kendi kendine güldü.

— Bu yüzde yüz Cek olmalı... Cevaba lüzum yokken, sırf ıslığı güzel çaldığını göstermek için yapıyor!

Zavallı çocuk ne kadar da aldanmıştı!..

Birdenbire yakından gelen üçüncü ıslık Vil'i ürküttü; olduğu yerde taş kesildi âdeta.

— Hayır ;bu ne Cek, ne de Corc... diye düşündü. Onlar bu kadar çabuk dönemezlerdi.

— Devam edecek —

KARA KEDİ ÇETESİ

Düşünen ve Resimleyen:
SELMA EMİROĞLU

Doğan Kardeş

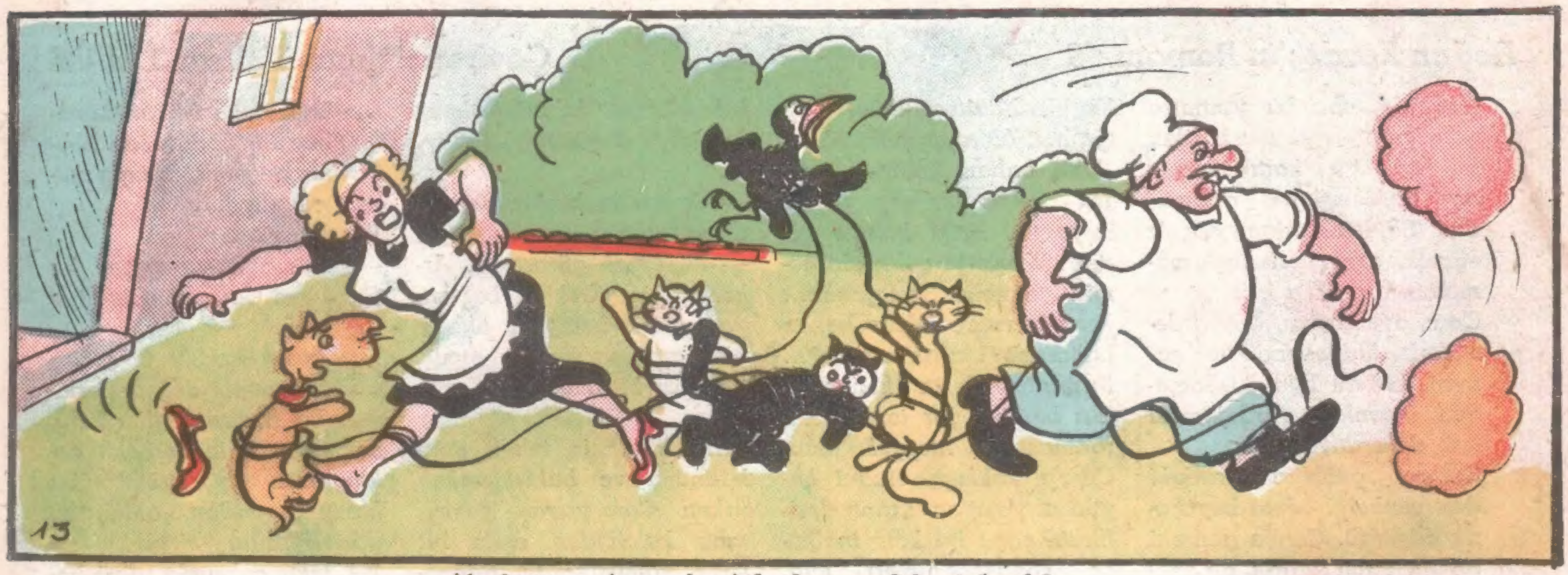

Ahçıbaşı — Aman bu iplerden nasıl kurtulmalı?
Hizmetçi kız — Nedir bu başımıza gelenler ayol?
Hain Karga — İmdat, imdat! Simdi boğulacağım..

Ahmet — Aaa! Bunlara ne oluyor böyle, nekadar komik şey! Çıldırmışlar galiba..

Ahmet — Dur şunlara sataşayım!... Eyvah, yetişin, ben de takıldım...

— Devamı var —